

RETEN I HORSENS DOM

afsagt den 21. oktober 2025

Sag BS-33277/2023-HRS

Mandatar (X) for
Sagsøger
(advokat)

mod

X (Kommune)
(advokat)

Denne afgørelse er truffet af kst. dommer Thomas Steensen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 6.juli 2023.

Sagen drejer sig om, hvorvidt sagsøgte, (X) Kommune, skal betale godtgørelse for svie og smerte til sagsøgeren, som følge af, at kommunen uretmæssig raskmeldte hende og derved bidrog til en forværring af hendes helbredsmæssige tilstand og herved en forlængelse af sygeperioden.

Sagsøger har nedlagt følgende påstand:

(X) Kommune skal til Sagsøger betale 88.500 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg til betaling sker, subsidært et mindre beløb fastsat efter rettens skøn.

Påstanden er opgjort efter den maksimale godtgørelsestakst for svie og smerte i 2024.

(X) Kommune har nedlagt påstand om frifindelse.

Retten har bestemt ikke at behandle sagen i den forenklede proces efter reglerne i retsplejelovens kapitel 39.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 1.

Oplysningerne i sagen

Sagsøgeren i denne sag, blev den 4. april 2022 sygemeldt fra sit arbejde som lagermedarbejder med stress og depression og overgik herefter til sygedagpenge. Det fremgår af oplysningsskema, som blev sendt til (X) Kommune, at Sagsøgeren angav årsagen til sit fravær med "stress over de udfordringer, vores søn har".

Den 6. maj 2022 anmodede (X) Kommune om en specifik helbredsattest fra Sagsøgerens egen læge.

Af et notat fra en opfølgningssamtale den 18. maj 2022, udarbejdet af GR, (X) Kommune, fremgår bl.a., at Sagsøger oplyste, at hendes 11-årige søn havde svær ADHD og var under i udredning for autisme, hvilket krævede mange ressourcer for Sagsøger og var årsagen til hende sygemelding. Sagsøger oplyste, at udredningen var sat i gang, hvorfor hun forventede, at tingene blev bedre inden for at par måneder.

Af et notat fra en opfølgningssamtale den 16. juni 2022 udarbejdet af GR, (X) Kommune, fremgår bl.a., at Sagsøger oplyste, at det gik stille og roligt den rigtige vej, da de skulle på Skejby i næste uge. Omkring helbred oplyste Sagsøger, at hun ikke var i behandling og ikke havde talt med egen læge længe, men at hun efter aftale med sagsbehandleren havde en tid ved lægen den 17. juni 2022.

Det fremgår af en helbredsattest af 17. juni 2022 bl.a., at Sagsøgers læge havde stillet diagnosen "DF 43,21. Depressiv reaktion, længerevarende".

Det fremgik videre af helbredsattesten:

"[...]

Dette er en tilstand præget af depressive symptomer, udløst af længerevarende belastning. Status er, at hun vil være syg med depressive symptomer så længe belastningen vedrører.

[...]

Behandlingsplanen er således at belastende faktorer skal lettes. Når belastninger lettes vil Sagsøger i løbet af, formodentlig 2-3 måneder igen være klar til at varetage et arbejde på fuld tid.

Da den massivt belastende faktor er sønnens sygdom og mistrivsel, afhænger Sagsøgers bedring af at der laves afklaring og skoleskift. Afklaring forventes færdiglavet i september 2022. Såfremt skoleskift sker kort derefter vil hun formodes raskmeldt i fx december 2022.

Sagsøger vurderes at have minimal arbejdsevne aktuelt.

[...]

Sagsøger har aktuelt symptomer i form af depressive symptomer dvs : Tristhed, påvirket søvn, træthed, nedsat lyst. Søn kan ikke være alene, og al overskud bruges på at få hverdagen til at fungere. Udtrættes, alle vågne tanker bliver brugt på bekymringer og planlægning

[...]"

Den 14. juli 2022 sendte (X) Kommune et partshøringsbrev til Sagsøger, hvor kommunen meddelte, at den påtænkte at ophøre Sagsøgers sygedagpenge. Kommunen begrundede den påtænkte afgørelse med bl.a., at det fremgik af helbredsattesten, at Sagsøger ikke havde andre diagnoser end depressiv reaktion, hvor der ikke er indikation for medicinsk behandling, og at der ikke er planlagt behandling fremadrettet, hvorfor kommunen ikke anså hende som uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand. Kommunen anførte videre i brevet:

"[...]

Det er en betingelse for at have ret til sygedagpenge, at du er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Skyldes sygemeldingen et barns sygdom eller sociale forhold, vil der som udgangspunkt ikke være tale om uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

På denne baggrund vurderer vi umiddelbart, at du kan stille dig til rådighed for arbejdsmarkedet.

[...]"

Af et journalnotat af 15. juli 2022 fra Sagsøgers læge fremgår bl.a.:

"[...]

Sagsøger ringer, socialbehandler siger at hun ikke er syg på baggrund af min attest.

Gennemlæser. Hun er helt klart syg og jeg har beskrevet symptomer. Det er Sagsøger der er syg og ikke hendes søn. Jeg har beskrevet hendes symptomer tydeligt i attesten og har påført diagnose incl DF diagnose. Hun er grædende og forpint i telefonen. Sover ikke pga dette.

[...]"

Den 20. juli 2022 skrev 3F på vegne af Sagsøger et parthøringssvar til (X) Kommune, hvor 3F bl.a. henviste til principmeddelelse 28-20 fra Ankestyrelsen, hvorefter "sygdom hos et nært familiemedlem eller sociale forhold dog kan dog være årsag til belastninger, som kan føre til uarbejdsdygtighed på grund af egen sygdom hos sygemeldte."

Sundhedskonsulent CHM ved Sundhed, Rehab & Pleje, (X) Kommune, skrev i en intern mail den 9. august 2022 til GR, bl.a., at "hun ikke tænker, at Sagsøger er rask og klar til det ordinære arbejdsmarked, som situationen er nu", og hun vurderede, at "hun vil blive yderligere belastet med stress og evt. depression til følge, hvis hun raskmeldes aktuelt."

Den 11. august 2022 traf (X) Kommune afgørelse om at ophøre Sagsøgers Sagsøgers sygedagpenge med samme begrundelse, som det var anført i partshøringsbrevet af 14. juli 2022. Kommunen anførte derudover, at "den belastende faktor i dit tilfælde er din søns sociale forhold og mistrivsel, hvorfor du i sygedagpengelovens forstand ikke anses for værende uarbejdsdygtig."

Den 12. august 2022 skrev Sagsøgers læge følgende i Sagsøgers journal

"Hun er fortsat syg af stress. Nu massive bekymringer pga. økonomi oveni. Jobcentret laver således tiltag der direkte skader hende og underkender hendes sygdom. Obs udvikling af depression, obs angst/PTSD lign. Reaktioner fremadrettet."

3F klagede ved brev af 17. august 2022 på vegne af Sagsøger over (X) Kommunes afgørelse og anførte, at kommunen ikke havde anvendt loven korrekt.

Faglig koordinator GB, (X) Kommune, meddelte i et brev af 23. august 2022 til 3F, at kommunen fastholdt afgørelsen og anførte, at bl.a. "vi vurderer på baggrund af de lægelige oplysninger samt oplysninger fra opfølgningssamtaler, at der ikke er grundlag for at antage, at Sagsøger lider af en psykisk tilstand af en sådan karakter, at hun kan betragtes som uarbejdsdygtig på grund af sygdom i sygedagpengelovens forstand."

Sagsøgers læge henviste den 29. september 2022 til en psykiater.

Af en speciallægeepikrise af 4. oktober 2022 fremgår bl.a., at "Sagsøger er henvist til hurtig psykiatrisk vurdering grundet angst- og depressive symptomer,

over de sidste 5 måneder med eskalering over de sidste 2-3 uger. Herudover fremgår bl.a. følgende:

"PSYKISK:

"[...]

Forværring af tilstanden ifm. sagens negative udvikling i kommunen. De sidste 2-3 uger beskriver et tydeligt depressivt skred, med tristhed, tungsind, opgivenhed.

[...]

VURDERING og ANFEFALING:

Vurderes med behandlingskrævende depression.

[...]

Det vurderes vigtigt med fuldtids sygemelding, minimum til slut af januar 2023, så der er ro til behandling af depression."

Den 31. oktober 2022 ændrede Ankestyrelsen (X) Kommunes afgørelse og afgjorde, at Sagsøger var berettiget til sygedagpenge efter den 11. august 2022. Styrelsen vurderede, at Sagsøger var uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom på det tidspunkt, hvor udbetalingen af sygedagpenge blev standset. Styrelsen lagde vægt på de helbredsmæssige oplysninger udarbejdet op til ophøret af sygedagpengeudbetalingerne. Styrelsen henviste i afgørelsens bemærkninger til kommunen bl.a. til principmeddelelse 28-20, en sygemeldt borger godt kan være uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand, selvom borger ikke modtager behandling eller har en behandlingskrævende sygdom, og at kommunen i hver enkelt sag skal foretage en konkret og individuel vurdering af, om den sygemeldte har symptomer, som indvirker på arbejdsevnen og som medfører uarbejdsdygtighed.

Den 18. december 2022 skrev Sagsøgers læge følgende i journal:

"Samtale. Fortsat svære symp. Især træthed, påvirket søvn, sammenfaren, og reagerer udtalt ved konfrontering med jobcenter/kommune.

[...]

Ut finder derfor, at der er tale om PTSD. Diagnosen kan selvfølgelig evt. efterprøves af speciallæge i psykiatri. Men ut vurderer ikke, at der er indikation for dette aktuelt.

[...]"

Den 14. marts 2025 skrev Sagsøger i journalen at hun efter drøftelse med psykolog havde konkluderet, at Sagsøger ikke opfyldte kriterierne for PTSD, men at der var tale om en langvarig tilpasningsreaktion med depressive symptomer, og at der uændret var tale om en traumeudløst invaliderende tilstand.

Sagen har været forelagt for Retslægerådet, som den 29. august 2024 har besvaret spørgsmål 1 og 2 med, at det i ultimo 2022 er dokumenteret, at Sagsøger havde depression af moderat grad, og at diagnosen stilles efter den 14. juli 2022.

Retslægerådet har til spørgsmål 3 svaret, at "Retslægerådet kan ikke angive årsagen til, at Sagsøger fik depression. Retslægerådet kan oplyse, at der generelt er multifaktiørelle årsager til depression (bl.a. genetiske, andre biologiske, sociale og psykologiske årsager). Hvad angår de anførte forhold kan årsagssammenhængen ikke specificeres nærmere".

Retslægerådet har til spørgsmål B svaret, at der tilkom en forværring i Sagsøgers tilstand efter august 2022.

Forklaringer

Sagsøger har forklaret, at hun blev sygemeldt i april 2022, fordi hendes søn havde det rigtig skidt. Hun var med ham en dag i skolen og så, hvor skidt han egentlig havde det. De har altid haft et godt samarbejde med skolen, og der blev heldigvis grebet ind med det samme, da skoleinspektøren meldte ud, at hendes søn ikke skulle være i skolen, men have et andet skoletilbud. Det påvirkede hende meget at se, hvor skidt han havde det. Hun var ked af det, frustreret og bange for, hvor han skulle ende henne. Det var meget svært for hende at være i, bl.a. fordi hun hele tiden skulle holde rammerne for hendes søn og være opmærksom på, om han spiste, fordi han ikke spiste på grund af medicinen. Hun regnede med at kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet, da hun altid har elsket at arbejde. Så længe hendes søn havde brug for hende, havde hun dog svært ved at se, at hun kunne komme tilbage på arbejde. Hendes søn skiftede skole ved efterårsferien i 2022, og det gik rigtig godt for ham. Hun blev derimod ikke raskmeldt eller kom tilbage på arbejde. Hun havde det stadig meget skidt over, at kommunen ikke stoledes på en lægeerklæring. Det var meget hårdt for hende i de tre måneder, hvor hun ikke fik sygedagpenge, da deres økonomi også var presset på grund af prisstigninger på bl.a. el og gas. Det er det værste, hun nogensinde har oplevet, ikke at blive stolet på. Hendes symptomer blev forværret, efter at kommunen stoppede sygedagpengene i august. Hun havde bl.a. svært ved at sove og lå spekulerede over, hvad der skulle ske. I dag har hun det bedre, og hun er nået så langt, at hun arbejder 10,5 time. Der skal dog ikke ske ret meget, herunder med lyde, og hvis der kommer breve fra jobcentret, bliver de sendt di-

rette videre til hendes fagforening. Hun har stadig triggers, hvor hun bliver bange for, hvad kommunen kan finde på at gøre.

CG har som vidne forklaret, at hun har været alment praktiserende læge i lægehuset i Hornsyld siden maj 2020. Hun er læge for Sagsøger. Hun mødte Sagsøger første gang i efteråret 2020, hvor Sagsøger havde pådraget sig en knæskade. Hun fortsatte med at være læge for Sagsøger, og hun så hende en del i 2020 og 2021, indtil Sagsøger blev opereret i sit knæ. Sagsøger blev sygemeldt i foråret 2022. Hendes forventning til sygeforløbet var dengang, at Sagsøger blev fuldstændig rask. Sagsøger havde en belastningsudløst depression, og hendes vurdering var, at når belastningen aftog, ville Sagsøgers symptomer forsvinde, og at herefter ville være fuldt arbejdsduelig igen. Da Sagsøger den 15. juli 2022 ringede og fortalte, at kommunen ville raskmelde hende, så hun, at Sagsøgers symptomer eskalerede. Hun havde to samtaler med Sagsøger, den 15. juli og den 12. august 2022, hvor Sagsøger var grædende og forpint i telefonen. Sagsøger fortalte hende, at kommunen havde vurderet, at det var hendes søn, der var syg og ikke hende, og at kommunen påtænkte at fjerne hendes sygedagpenge. Hun har noteret i journalen, at der var et skred i symptomerne, som let kunne progredierte til en regelret depression. Hun har skrevet i journalen, at hun forventede, at Sagsøger blev raskmeldt i december 2022. Det er hendes vurdering, at Sagsøger fik en depression. Hun havde en samtale med Sagsøger den 12. august 2022, hvor hun har noteret "obs udvikling af PTSD-lignende reaktion fremadrettet". Sagsøger havde tydelige tegn på, at hun havde været udsat for et traume, hvilket henviser til de tiltag fra kommunen, som havde frataget Sagsøgers forsørgelsesgrundlag og hendes mulighed for at varetage sikkerheden for sin familie, især hendes autistiske søn. Den 12. september 2022 så hun Sagsøger og vurderede, at hendes tilstand var forværret, idet hun nu opfyldte kriterierne for moderat depression. Det eneste, der var sket i den periode, var kommunens sagsbehandling, og der er ikke andre ydre faktorer, der har kunnet forværre symptomerne. Hun stillede på et tidspunkt diagnosen PTSD, fordi hun vurderede på de reaktioner, som Sagsøger havde, bl.a. at Sagsøger blev retraumatiseret, hver gang hun havde kontakt med kommunen, og havde flashbacks, hvilket havde katastrofeagtig karakter, hvilket opfyldte kriterierne for PTSD. Hun har efterfølgende efter drøftelse med en psykolog ændret sin vurdering med hensyn til PTSD, da ét af kriterierne ikke var opfyldt fuldt ud. Det har været tale om et livsundergravende traume, men ikke et livstruende traume, hvorfor kriteriet for PTSD ikke er opfyldt. Dette ændrer ikke på, at Sagsøger har udviklet en tilstand, der minder om PTSD. Sagsøger kom ikke meget i klinikken ud over de sager, som hun har beskrevet. Hun har ikke haft samtaleterapeutisk forløb med Sagsøger, da Sagsøger var for dårlig til dette.

GR har som vidne forklaret, at hun er uddannet socialrådgiver og var ansat ved (X) Kommunes jobcenter. Hun sad med sygedagpengeområ-

det, hvor hun talte med borgerne om deres sygemelding og mulighed for at iværksætte indsatser, som kan få dem tilbage til arbejdsmarkedet. Hun har været sagsbehandler på Sagsøgers sag. Hun modtog en mail om en ny sag og så oplysningsskemaet i deres systemer, hvor der var oplysninger om sygemeldingen og årsagen til denne. Hun læser altid oplysningsskemaet igennem, når hun får en nye sag, og indkalder herefter borgeren til en samtale, som gennemføres ud fra de oplysninger, der fremgår af skemaet. I Sagsøgers tilfælde, spurgte hun ved den første samtale særligt ind til oplysningerne om stress og til, at der ikke var nogen behandling i gang. Efter samtalen anmodede hun Sagsøgers egen læge om en helbredsattest af 6. maj 2022, hvilket de normalt gør efter den første samtale. Hun ville særligt gerne have oplyst, hvad diagnosen var, og hvad Sagsøgers læge tænkte i forhold til behandling og prognose. Da man skal være sygemeldt på grund af egen sygdom, var hun også interesseret i at høre, om Sagsøgers søns forhold påvirkede Sagsøger i en sådan grad, at Sagsøger selv var blevet syg. I journalnotatet fra opfølgningssamtale den 18. maj 2022, hæftede hun sig ved, at Sagsøger oplyste, at det var på grund af sønnens udfordringer, at hun havde sygemeldt sig. Hun forstod det sådan, at det var indsatserne omkring sønnen, der var årsagen til, at Sagsøger havde sygemeldt sig. Hun hæftede sig også ved, at der ikke var sat behandling i gang, eller at der endnu ikke havde været kontakt til en læge. Hun vurderede, at Sagsøger var uarbejdsdygtig. Hun husker, at Sagsøger var grådlabil og talte om manglende søvn og overskud. De aftalte, at Sagsøger skulle tage til læge, og de skulle så se derfra, hvad der kom ud af det, inden hun ville se på indsatser gennem jobcentret. Hendes vurdering var baseret på samtalen med Sagsøger og de symptomer, som Sagsøger havde beskrevet. Efter 4 uger havde de en opfølgningssamtale den 16. juni 2022, hvilket er normalt. Der var kommet nogle indsatser i gang omkring Sagsøgers søn, hvilket man kunne mærke på hende, at det gjorde noget godt. Sagsøger var ikke lige så grådlabil og frustreret, som hun havde været ved den første samtale, hvilket skyldtes, at der var begyndt at blive taget hånd om det, som var udfordringerne omkring hendes søn. Hun var ved denne anden samtale i tvivl om, hvorvidt Sagsøger opfyldte betingelserne for at kunne få sygedagpenge, men hun ville afvente lægens svar. Hun kunne mærke, at det, der fyldte hos Sagsøger, var, at der ikke var sat noget i gang vedrørende sønnen. Sagsøger var i bedring og havde mere overskud ved den anden samtale, hvilket var baggrunden for, at vidnet kom i tvivl. Hun husker, at hun modtog helbredsattesten af 17. juni 2022 fra Sagsøgers læge. Hun tog helbredsattesten med til et sparringsmøde med hendes kollegaer, da hun på baggrund af diagnosen og behandlingsplanen var i tvivl om, hvorvidt Sagsøger var uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Hun var i tvivl, da Sagsøger havde fået det bedre, efter at der var sat nogle indsatser i gang omkring sønnen, og da lægen havde oplyst, at det, der fyldte, var sønnens problemer, og at det, der kunne give Sagsøger det bedre, var, at hendes søn fik det bedre. De skulle i kommunen vurdere, om det var Sagsøger, der var syg, eller om sønnens udfordringer kunne begrunde, at Sagsøger var sygemeldt. Det var ikke en

usædvanlig sagstype for hende, da de i kommunen havde haft andre sager, hvor forældre kunne være syge på grund af belastninger hos deres børn. På sparringsmødet vurderede de ud fra samtalerne med Sagsøger, og det der lå fra lægen, at årsagen til sygemeldingen mere var, at Sagsøgers søn havde nogle belastninger, end at det var Sagsøger selv, der var syg. Hun havde efterfølgende en samtale med Sagsøger, hvor de skulle drøfte de lægelige oplysninger og det forhold, at man tydeligt kunne mærke en bedring hos Sagsøger efter, at der var iværksat tiltag med sønnen. Hun sagde under samtalen med Sagsøger, at kommunen påtænkte, at Sagsøger skulle raskmelde sig og begynde at kigge efter arbejde. Sagsøger blev frustreret og vred, hvorefter Sagsøger afbrød samtalen og forlod jobcentret. Den 14. juli 2022 sendte hun en afgørelse om ophør af sygedagpenge i partshøring hos Sagsøger. Hun lagde vægt på, at det af helbredsattesten fremgik, at der ikke var planlagt behandling. Lægen havde beskrevet depressive symptomer, men at der ikke skulle sættes behandling i gang, samtidig med, at Sagsøgers belastning var blevet bedre i og med, at der var sat tiltag i gang vedrørende sønnen, hvilket hun lagde vægt på ved den påtænkte afgørelse. Hun modtog et partshøringssvar af 20. juli 2022 fra 3F, som hun tog med til sparring med hendes faglige koordinator, **GB**. De drøftede sagen, herunder vidnets oplevelse ved samtalerne af en væsentlig bedring hos Sagsøger, og at der var sat indsatser i gang vedrørende hendes søn, og at der fortsat ikke skulle sættes behandling i gang. På den baggrund vurderede de, at Sagsøger ikke hørte til i sygedagpengeregime længere og skulle overgå til raskmelding. Den 9. august 2022 fik hun en mail fra **CHH**, som vidnet mener er fysioterapeut ved sundhedscentret. Jobcentret har et samarbejde med sundscentret, som de kan henvise borgere til, f.eks. til stresshåndteringskursus eller fysioterapi. Personalet ved sundhedscentret har sit eget fagområde og indgår ikke i de afgørelser, som de træffer i jobcentret. Hun læste mailen igennem og drøftede indholdet med sit team. De vurderede, at der var meget frustration i Sagsøgers henvendelse til **CHH** over den påtænkte afgørelse og det økonomiske aspekt ved den, og at hun havde læst sine frustrationer af hos **CHH** i et øjebliksbillede. Mailen var derfor med i deres vurdering, men de kiggede fortsat på samtalerne med Sagsøger og lægens oplysninger om, at der var sat en indsats i gang vedrørende Sagsøgers søn. Den 11. august 2022 traf de afgørelse om ophør af Sagsøgers sygedagpenge. Afgørelsen blev påklaget den 17. august 2022, og hun videregav klagen til **GB**, der skulle behandle klagen for at sikre, at der kom flere øjne på sagen. Vidnet havde herefter ikke mere med klagen at gøre. Hun lagde i sin behandling af sagen vægt på det samlede billede og herunder de lægelige oplysninger om, at der ikke skulle sættes en behandling i gang, og at det ville gå bedre med Sagsøger, når hendes søn fik det bedre. Hun var ikke ansat i kommunen længere, da Ankestyrelsen traf afgørelse i klagesagen. Forevist journalnotat af 15. juli 2022 fra Sagsøgers læge, har vidnet forklaret, at de normalt ikke får den fulde lægejournal ind, og at hun ikke husker, om hun har set notatet.

CB har som vidne forklaret, at hun siden 2011 har været faglig koordinator ved (X) Kommunes jobcenter, hvor hun primært behandler sygedagpengesager. Hun er uddannet jurist i 2005 og havde inden sin ansættelse ved kommunen, arbejde ved Beskæftigelsesankenævnet, hvis funktioner i dag varetages i Ankestyrelsen. Hun husker, at hun var med til at drøfte Sagsøgers sag, da der indkom en klage over jobcentrets afgørelse, og muligvis også i forbindelse med partshøringen, inden afgørelsen blev truffet. Når hun som faglig koordinator vurderer, om en sag kan holde til Ankestyrelsens behandling af den, ser hun på, om forvaltningsloven er overholdt, om sagen er tilstrækkeligt belyst, og om skønnet er inden for rammerne af loven. Hun forholder sig også til selve skønnet, hvorfor det er en fuld prøvelse. Sagsøgers sag var ikke en atypisk sag. Der havde været afholdt samtaler med Sagsøger, og der var indhentet lægelige oplysninger, som de skulle bruge til at vurdere uarbejdsdygtigheden på. Der var ikke noget at udsætte på sagsbehandlingen. Vedrørende skønnet i afgørelsen kunne hun se, at sagsbehandleren havde kigget på udviklingen i samtalerne med Sagsøger, hvor der var beskrevet en bedring, og lægeattesten, hvor der var anført en diagnose, men at der ikke var behov for behandling. Hun vurderede, at Sagsøgers reaktion var i den lette ende, når der ikke var behov for medicinsk behandling. Man kan godt være syg i sygedagpengelovens forstand, selvom man ikke er i behandling. Et barns sygdom kan godt udløse sygdom hos forældrene på en sådan måde, at man kan blive sygemeldt, men man kan ikke blive sygemeldt for at passe sit syge barn. Ved afgørelsen vurderede de, hvor indgribende Sagsøgers tilstand var i forhold til hendes funktioner i dagligdagen og på, hvordan hun fremstod ved samtalerne. De har løbende sager af denne type, og det er også forekommet, at de har vurderet, at en forælder er blevet syg på grund af belastningen fra et barns sygdom. Det er rigtigt, at Ankestyrelsen i afgørelsen af 31. oktober 2022 har skrevet, at Ankestyrelsen tidligere har offentliggjort principmeddelelser, som omhandler den nævnte problemstilling. De havde i kommunen et ønske om, at styrelsen skulle behandle klagesagen principielt, fordi de ønskede flere principafgørelser som kunne bidrage med fortolkning på sagsområdet. Sagen som sådan var ikke principiel, men hun har oplevet, at der er kommet en stigning i antallet af sager med netop denne problemstilling, hvorfor man kunne have behandlet sagen principielt i Ankestyrelsen for at de kunne blive klogere på området i kommunerne. Hun var ikke i tvivl om, at de havde truffet en rigtig afgørelse, og hun blev derfor også overrasket, da Ankestyrelsen ændrede afgørelsen. De tog styrelsens afgørelse til efterretning og rettede op hurtigst muligt ved at genåbne udbetalingen af sygedagpenge med tilbagevirkende kraft. Der har ikke været noget med den efterfølgende behandling af Sagsøgers sag, ud over at møderne med Sagsøger er blevet holdt enten ved 3F eller hos Marselisborg, fordi havde svært ved at komme på jobcentret.

MGB har som vidne forklaret, at hun som chef for Arbejdskraft Jobcenter (X) Kommune er leder af teamlederne i de forskellige fagområder på jobcentret. Hun var **GR's** nærmeste personaleleder, og hun sad med det overordnede faglige ansvar. Hun er uddannet socialrådgiver og har siden 2022 arbejdet med sygedagpengeområdet. Hvis hun kommer i berøring med en konkret sag, kan det være, fordi en sagsbehandler har brug for sparring eller et ekstra fagligt blik på noget. Hun husker Sagsøgers sag, som hun blev involveret i undervejs i sagsforløbet. Første gang, hun hørte om sagen, var i forbindelse med partshøringen om at standse udbetalingen af Sagsøgers sygedagpenge. Hun husker ikke den konkrete sparring med **GR** i den forbindelse, men hun husker, at hun var enig i den partshøring, de sendte ud. De var i tvivl om, hvorvidt det handlede om egen sygdom eller sygdom hos et barn, og den fremgang, der havde været. De har set en stigning i dette område, hvor forældre bliver belastede og syge af, at deres børn har udfordringer. Sygedagpengesystemet kræver, at man er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Hvis man ikke kan arbejde af andre årsager, kan man få andre tilbud, f.eks. tabt arbejdsfortjeneste. Ud fra den samlede beskrivelse af sagen var hun ikke i tvivl om, at de havde truffet den rigtige afgørelse. I forbindelse med, at afgørelsen blev påklaget til Ankestyrelsen, blev det drøftet, at det kunne være interessant at bede styrelsen om at behandle sagen principielt på grund af stigningen i denne sagstype. Der havde kort tid før været en tilsvarende sag i Ankestyrelsen, hvor kommunen havde fået medhold. Sagen var ikke principiel i sig selv, men det var på grund af stigningen i sygemeldinger på grund af belastende forhold i hjemmet, at det var interessant. Hun var overrasket ud fra et fagligt synspunkt over Ankestyrelsens afgørelse, da hun har set mange sager, og ikke var i tvivl om, at den afgørelse, de havde truffet, var rigtig. Foreholdt, at de til Ankestyrelsen skrev, at kommunen gerne vil have principbehandlet en sag, hvor en borger siger, at borgeren er syg, uden samtidig at være i behandling, har vidnet forklaret, at et delelement i denne sag var, at det drejede sig om en borger, som ikke var i behandling og ikke skulle have behandling, og derfor var i den lettere ende af de udfordringer, en borger kan have. Foreholdt, at Sagsøgers læge har skrevet, at behandling også kan være lindring og ro, har vidnet forklaret, at lindring også kan handle om mindre belastning derhjemme, hvilket også havde forklaret var tilfældet, efter at det var begyndt at gå bedre hjemme Sagsøger.

Parternessynspunkter

Sagsøger har i sit påstandsdokument anført:

" ...

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det overordnet gældende

at (X) Kommune har handlet ansvarspådragende og skal betale godtgørelse for svie og smerte i perioden svarende til den maksimale sats i 2024; 88.500 kr.

Ansvarsgrundlag

Det gøres gældende

at (X) Kommune uretmæssigt bragte Sagsøgers sygedagpenge til ophør og dermed har handlet ansvarspådragende.

Fordetførste var der lægelige akter, som klart beskrev Sagsøgers depressive symptomer, samt at hendes arbejdsevne var nedsat til det minimale. Således skrev egen læge 17. juni 2022 følgende:

"Dette er en tilstand præget af depressive symptomer, udløst af længerevarende belastning. Status er, at hun vil være syg med depressive symptomer, så længe belastningen vedvarer." jf. bilag 1.

Dette supplerede hun den 15. juli 2022 med:

"Hun er helt klart syg og jeg har beskrevet symptomer. Det er SG der er syg og ikke hendes søn. Jeg har beskrevet hendes symptomer tydeligt i attesten og har påført diagnose incl. DF diagnose.", jf. bilag 2.

Det gøres gældende, at ovenstående udtalelser fra egen læge utvetydigt og konkret beskriver en kvinde, der led af depressive symptomer, ligesom egen læge videre beskrev en kvinde med en minimal arbejdsevne. Hertil kommer, at egen læge vurderede, at tilstanden ved yderligere stress let kunne progredierte til en regelret depression.

(X) Kommune valgte således fuldstændig at se bort fra egen læges lægefaglige vurdering, ligesom de med deres fejlagtige sagsbehandling risikerede at påføre Sagsøger en regelret depression, hvilket de var gjort opmærksom på fra lægefaglig side.

Dette i sig selv vurderes at være ansvarspådragende og erstatningsberettigende.

Såfremt retten finder at dette ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at statuere ansvar, så valgte (X) Kommune *for det andet* at sidde deres egen sundhedskonsulents vurdering og advarsel overhørig.

Dette til trods for, at sundhedskonsulenten fuldstændig overensstemmende med egen læges vurdering skrev følgende:

"Og jeg må ligeledes sige, at jeg ikke tænker, at Sagsøger er rask og klar til det ordinære arbejdsmarked, som situationen er nu. Jeg vurderer, at hun vil blive yderligere belastet med stress og evt. depression til følge, hvis hun raskmeldes aktuelt."

Der var således to sundhedsfaglige personer, som beskrev en syg og depressiv kvinde og endvidere advarede mod en forværring af den depressive tilstand, såfremt hun raskmeldtes på daværende tidspunkt.

Til yderligere støtte for at kommunen har handlet ansvarspådragende kan det for det tredje anføres, at det er (X) Kommunes ansvar til enhver tid at gøre sig og være bekendt med den gældende retstilstand.

I den forbindelse henvises til Ankestyrelsens afgørelse af 31. oktober 2022 (bilag 12), hvor Ankestyrelsen anfører, at retstilstanden på området er afklaret med to principafgørelser, hvorfor de afviste at behandle nærværende sag principielt og omgjorde (X) Kommunes afgørelse til fordel for Sagsøger. Afgørelsen truffet af (X) Kommune var således ugyldig og således behæftet med væsentlige fejl og der var således tale om klar fejl fra (X) Kommunes side og (X) Kommune har således handlet ansvarspådragende. Til støtte herfor henvises til blandt andet U.2016.51V samt U.2018.1904 V.

På tidspunktet for Ankestyrelsens afgørelse var "skaden dog sket" og Sagsøger havde fået det tiltagende værre, jf. bilag 7, journalnotat af 12. september 2022 samt psykiatrisk speciallægeepikrise af 4. oktober 2022 (bilag 11), hvoraf det fremgår, at der var sket en forværring af tilstanden, og at hun nu opfyldte kriterierne for depression, præcis som egen læge havde advaret i mod, hvis (X) Kommune valgte at standse hendes sygedagpengeudbetalinger.

Det fremgår ligeledes, at hun ikke længere var bekymret for sønnens tilstand, men at det var bekymringer om økonomi, som havde forværret tilstanden.

Dette understøtter, at Sagsøger ville have kunnet være raskmeldt i december 2022, såfremt (X) Kommune ikke havde standset hendes sygedagpenge og dermed stresset hende yderligere og påført hende økonomiske bekymringer, som resulterede i en behandlingskrævende depression.

Årsagssammenhæng

Til yderligere støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende

at der er årsagssammenhæng mellem Sagsøgers psykiske gener og kommunens fejlagtige sagsbehandling

Dette understøttes ikke blot af alle de lægelige akter i sagen, men ligeledes af Retslægerådets udtalelse i sagen. Retslægerådet bekræfter således, at Sagsøger *var* syg i sygedagpengelovens forstand, da man bragte sygedagpengene til ophør, ligesom Retslægerådet bekræfter, at tilstanden forværredes og udviklede sig til en regelret depression *efter* august 2022, hvor (X) Kommune traf endelig afgørelse om ophør af sygedagpengene.

Der er således en klar tidsmæssig sammenhæng mellem (X) Kommunens fejlbehæftede sagsbehandling/ugyldige afgørelse og Sagsøgers helbredsmæssige forværring og den forlængede sygdomsperiode.

Dét faktum at Sagsøger forinden afgørelsen har været psykisk skrøbelig, er uden betydning for den erstatningsretlige vurdering af årsagssammenhængen. Det følger af det grundlæggende erstatningsretlige princip om, at "skadevolder må tage skadelidte, som skadelidte er", jf. blandt andet U 1996.1334 H.

Til yderligere støtte for årsagssammenhængen henvises til bilag 7, hvor egen læge vurderer følgende:

"Hun er fortsat syg af stress. Nu massive bekymringer pga. økonomi oveni. Jobcenteret laver således tiltag der direkte skader hende og underkender hendes sygdom. Obs udvikling af depression, obs angst/PTSD lign. reaktioner fremadrettet."

Ligesom (X) Kommunes egen sundhedskonsulent (bilag 5) to dage før (X) Kommune traf afgørelse om ophør af sygedagpengeperioden, skrev følgende til sagsbehandleren:

"Jeg vurderer, at hun vil blive yderligere belastet med stress og evt. depression til følge, hvis hun raskmeldes aktuelt."

Og dette var præcis, hvad der skete, da (X) Kommune imod alle lægelige anbefalinger valgte at "trække tæppet væk" under

Til yderligere støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende, at eftersom det er (X) Kommune, der har truffet en så fejlbehæftet og ugyldig afgørelse (som ændres af Ankestyrelsen), er det (X) Kommune der skal løfte bevisbyrden for, at Sagsøger fortsat ville have været sygemeldt uanset det ansvarspådragende forhold (den ugyldige afgørelse).

Der er således flere holdepunkter for, at det har formodningen for sig, at Sagsøger ville have været raskmeldt i løbet af kort tid, hvis hun ikke var blevet unødigt stresset af (X) Kommunes sagsbehandling. Der henvises i den forbindelse blandt andet til egen læges vurdering i specifik helbredsattest af 17. juni 2022 (bilag 1), hvoraf følgende fremgår:

"Når belastningen lettes vil SG i løbet af, formodentlig 2-3 måneder, igen være klar til at varetage et arbejde på fuld tid. da den massivt belastende faktor er sønnens sygdom og mistrivsel, afhænger SG' bedring af, at der laves afklaring og skoleskift. Afklaring forventes færdiglavet i september 2022. Såfremt skoleskift sker kort derefter, vil hun formodes raskmeldt i fx december 2022."

Det er således (X) Kommune, der skal løfte bevisbyrden for, at Sagsøger ikke ville have været raskmeldt som vurderet af egen læge i december 2022, hvis man havde ladet hende få den nødvendige økonomiske ro og ikke var gået stik imod alle lægelige anbefalinger.

Til yderligere støtte for årsagssammenhængen henvises til egen læges notat af 14. april 2025 (bilag 17)

Heraf ses det, at egen læge beskriver, at Sagsøgers fortsat (i april 2025) var meget påvirkelig af stressorer. Stressorerne beskrivedes som kommune, jobcenter samt fremtidige møder i kommunalt regi.

Endvidere forholder egen læge sig til diagnosen, i det hun havde indset, at Sagsøger ikke opfyldte betingelserne for PTSD. I stedet vurderedes det, at Sagsøger lider af langvarig tilpasningsreaktion med depressive symptomer:

"Men dette ændrer ikke på, at traumet, hvor hun pludselig fratages muligheden for at varetage sikkerhed og omsorg for sin familie, herunder sin autistiske søn, har været så stærkt, at det har medført tab af funktionsevne. Diagnosen hedder blot "Langvarig tilpasningsreaktion med depressive

symptomer" og ikke PTSD. Der er uændret tale om en traumeudløst invaliderende tilstand."

Egen læge vurderer således, at kommunens fejlagtige afgørelse om ophør af sygedagpenge har været traumeudløsende og har resulteret i et tab af funktionsevne og en langvarig tilpasningsreaktion med depressive symptomer.

Det gøres gældende, at Retslægerådets udtalelse støtter den tidsmæssige sammenhæng og at en depression altid vil være en multifunktionel lidelse, forstået på den måde, at det aldrig vil være muligt med 100 % sandsynlighed at specificere årsagsbidragene, hvilket Retslægerådet ligeledes skriver:

"Retslægerådet kan oplyse, at der generelt er multifaktorielle årsager til depression (bl.a. genetiske, andre biologiske, sociale og psykologiske årsager). Hvad angår de anførte forhold kan årsagssammenhængen ikke specificeres nærmere."

Derfor er de yderligere lægelige akter af væsentlig betydning i denne sag idet, de udfylder og bekræfter den tidsmæssige sammenhæng. Der henvises i den forbindelse til U.2024.5043, hvoraf følgende fremgår af byrettens præmisser, som Landsretten tiltrådte:

"Retten lægger herefter til grund, at Retslægerådet har anset det for mest sandsynligt, at A's kroniske smerter er opstået på multifaktoriel baggrund herunder som følge af psykiske gener i form af tristhed, uvished om fremtiden og helbred samt flashbacks om ulykken, og at Retslægerådet ved vurderingen af, at smertetilstanden ikke er opstået som en direkte følge af ulykken har lagt afgørende vægt på, at der ikke foreligger lægefaglig dokumentation for, at nakkesmerterne er tilkommet indenfor 3 døgn efter færdselsuheldet. Retten finder efter A's forklaring, der støttes af indholdet af de sms-beskeder, han sendte til sin lærer den 21. februar 2013 og 8. april 2013, og af læge C's brev af den 18. juni 2013 om indholdet af dennes journaler, at det er sandsynliggjort, at han indenfor 3 døgn efter færdselsuheldet oplevede blandt andet nytilkomne nakkesmerter."

Af de anførte grunde og ud fra en samlet vurdering af sagens omstændigheder, herunder de lægelige vurderinger og karakteren af ulykken, finder retten det herefter ud fra en erstatningsretlig bedømmelse tilstrækkeligt sandsynliggjort, at A's psykiske gener i form af en tilpasningsreaktion præget af depressive symptomer og hans kroniske smertetilstand med konstante nakkesmerter, udstrålende til venstre skulder, dårlig nattesøvn og træthed, er forårsaget af ulykken den 20. februar 2013."

Her går retten altså ind og tilsidesætter Retslægerådets vurdering, da Retslægerådet i denne sag rent faktisk helt afviser årsagssammenhængen (hvilket de jo bestemt ikke gør i nærværende sag). Der henvises i den forbindelse til, at der er forskel på den erstatningsretlige bedømmelse og den lægefaglige og henviser til, at der var mange andre forhold i sagen, som understøttede årsagssammenhængen, hvilket ligeledes er tilfældet i nærværende sag. Retten fandt herefter med udgangspunkt i en erstatningsretlig bedømmelse, at der var årsagssammenhæng, hvilket blev stadfæstet af Landsretten.

Adækvans

Det gøres gældende, at det selvsagt er en påregnelig følge af kommunens afgørelse, at Sagsøger ville få det værre, hvis man valgte at tage hendes forsørgelsesgrundlag fra hende. Således var (X) Kommune fra flere fagfolk advaret om risikoen for forværring og selv hvis de ikke havde været advaret herom, så må det siges at være påregneligt, at man risikerer at forværre en i forvejen psykisk skrøbelig kvindes helbredstilstand, når man vælger at hive hendes økonomiske sikkerhedsnet væk under hende.

Svie og smerte

Det gøres gældende

at Sagsøger opfylder betingelserne for tilkendelse af svie og smerte

Foruden at betingelserne om ansvarsgrundlag, årsagssammenhæng og adækvans er opfyldt, jf. ovenfor, så har Sagsøger i perioden modtaget psykiatrisk behandling, jf. bilag 10 og opstartede samtidig hermed medicinsk behandling med antidepressiv medicin, ligesom hun har haft og fortsat har faste samtaler med egen læge. har således i hele perioden været undergivet relevant lægelig behandling.

Sammenfattende er Sagsøger således berettiget til godtgørelse for svie og smerte, da (X) Kommune handlede ansvarspådragende, da de uretmæssigt standsede hendes sygedagpengeudbetalinger og forværrede hendes helbredsmæssige tilstand og dermed forlængede hendes sygeperiode, som i første omgang lægefagligt var vurderet til at vare indtil ultimo 2022/primo 2023 jf. bilag 1. ..."

(X) Kommune har i sit påstandsdokument anført:

"...

Sagen handler om, hvorvidt sagsøger i forbindelse med Kommunes behandling af sagsøgers sygedagpengesag, herunder navnlig en senere omgjort afgørelse om ophør af sygedagpenge, er blevet påført et tab, som (X) Kommune er erstatningsretligt ansvarlig for.

De spørgsmål retten skal tage stilling til under sagen er, om (X) Kommune har begået ansvarspådragende fejl og forsømmelser ved behandlingen af sagsøgers sygedagpengesag og - i bekræftende fald - om den eller de ansvarspådragende fejl er årsag til sagsøgers sygemelding.

2.1 Ansvarsgrundlaget

Det bestrides, at det er godtgjort, at (X) Kommune eller nogen for hvem kommunen hæfter for har begået ansvarspådragende fejl.

Til støtte herfor gøres det gældende, at (X) Kommune på et korrekt oplyst grundlag foretog et forsvarligt fagligt skøn. Dette skøn er efterfølgende blevet underkendt, hvilket (X) Kommune har taget til efterretning.

Det skal i den sammenhæng bemærkes, at ansvarsnormen ved sager som denne er dansk rets almindelige erstatningsregel - culpareglen, og at det efter praksis alene er klare og kvalificerede fejl i sagsbehandlingen, der er ansvarspådragende for offentlige myndigheder.

Den omstændighed, at (X) Kommunes skønsmæssige afgørelse om ophør af sygedagpenge er underkendt i Ankestyrelsen, udgør således ikke i sig selv et ansvarsgrundlag, og der er ikke peget på andre fejl eller forsømmelser af en sådan karakter, at der er grundlag for at statuere et ansvar.

2.2 Årsagssammenhæng

Det gøres indledningsvist gældende, at det er sagsøger, der som kravstiller bærer bevisbyrden for, at (X) Kommunes eventuelle fejl og forsømmelser har forårsaget det tab, sagsøger under sagen kræver godtgjort.

Det bestrides, at der i sagen er grundlag for at fravige dette bevismæssige udgangspunkt, og der er ikke støtte i praksis hverken for at skærpe eller vende bevisbyrden i sager som den foreliggende.

Det bestrides, at sagsøger har godtgjort, at der er årsagssammenhæng mellem (X) Kommunes sagsbehandling og de påberåbte gener og tab.

Sagsøger var - inden kommunens afgørelse - sygemeldt af egen læge på grund af mange års overbelastning, som blandt andet kunne henføres til sønnens udfordringer i form af ADHD og senere diagnosticeret autisme (bilag 15, side 9), og det var på grund af sønnens diagnose, at sagsøger i maj 2022 blev sygemeldt med stress/angst/depression (bilag G).

Det er gennemgående - og under hele det kommunale forløb - den samme sygdom/grundlidelse, der i journalnotaterne er angivet som årsag til fraværet (bilag B, C, H og I).

Og det er gennemgående et tema i sagens akter, at sagsøger belastes af sin søns diagnose, hvilket også er årsagen til, at hun er bevilliget kompensation for tabt arbejdsfortjeneste et par timer om ugen i hele perioden siden sygemeldingen i april 2022.

Det gøres på den baggrund gældende, at der både i de lægelige og kommunale akter er dokumenteret betydelige forudgående og konkurrerende gener, som tvangsfrit kan forklare sagsøgers sygdomsforløb.

Det gøres videre gældende, at der hverken i akterne eller erklæringen fra Retslægerådet er dokumentation for, at (X) Kommunes afgørelse om ophør af sygedagpenge i sig selv har påført sagsøger diffuse gener.

Det fremgår således af Retslægerådets besvarelse af spørgsmål 3, at det ikke har været muligt for Retslægerådet at uddifferentiere årsagen til, at sagsøger i 2022 udviklede en depression, og det bestrides derfor, at der er holdepunkter for at fastslå, at (X) Kommunes sagsbehandling er årsag til udviklingen af sagsøgers sygdom.

De øvrige - og langt senere fremkomne - lægelige akter, som er baseret udelukkende på anamnese, dokumenterer ikke årsagssammenhæng.

Selv hvis det findes godtgjort, at sagsøgers tilstand blev forværret i en periode efter kommunens afgørelse om ophør af sygedagpenge, er der

ikke i sagen dokumentation for, at den konkrete forværring skyldes kommunens afgørelse.

Endelig er det ikke godtgjort, at sagsøgers "grundlidelse" ville være ophørt i december 2022 - eller på et senere for sagen relevant tidspunkt - hvis (X) Kommune ikke havde truffet afgørelsen om ophør af sygedagpenge.

Selv hvis retten finder det godtgjort, at kommunens afgørelse om ophør af sygedagpenge har påvirket sagsøgers gener eller medvirket til en forværring heraf, er der således ikke i de kommunale og lægelige akter nogen indikation af, at sagsøger var i bedring på tidspunktet for afgørelsen, eller at der var udsigt til bedring.

Det bestrides på den baggrund, at det er muligt at fastslå med den til domsfældelse nødvendige sikkerhed, at sagsøger ville være raskmeldt tidligere, hvis ikke kommunen havde truffet afgørelse om ophør af sygedagpenge, og det er ikke godtgjort, at (X) Kommune er erstatningsansvarlig for sagsøgers sygdom i en forlænget periode på 384 dage (maks. svie og smerte).

Hvis det findes godtgjort, at (X) Kommunes afgørelse om ophør af sygedagpenge er den direkte årsag til, at sagsøger har været syg længere, end hun ville have været uden afgørelsen, gøres det gældende, at den forlængede sygemelding var en upåregnelig følge af kommunens sagsbehandling.

Det bemærkes også i den sammenhæng, at kommunens sagsbehandling - også selvom afgørelsen senere blev underkendt på resultatet - er sket i overensstemmelse med gældende sagsbehandlingsregler, og at sagsøger efter omgørelsen modtog sygedagpenge med tilbagevirkende kraft.
..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Ankestyrelsen ændrede den 31. oktober 2022 (X) Kommunes afgørelse af 11. august 2022 om at standse udbetalingen af Sagsøgers sygedagpenge. Styrelsens afgørelse betød, at Sagsøger fik efterbetalt de ydelser, som hun efter sygedagpengeloven havde krav på, ligesom hun også efter den 11. august 2022 var berettiget til sygedagpenge.

Nærværende sag drejer sig om, hvorvidt (X) Kommune i forbindelse med sagsbehandlingen ved den trufne afgørelse har handlet ansvarspådragende med den følge, at følge af Sagsøger også er berettiget til erstatning som følge af svie og smerte.

Det fremgår af §7, stk.1, i lov om sygedagpenge, at retten til sygedagpenge er betinget af, at en person er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Afgørelsen af, om en person anses for uarbejdsdygtig, sker på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på den sygemeldtes arbejdsevne.

Det fremgår af pkt. 2.1 Oplysningsgrundlag i vejledning om vurdering af uarbejdsdygtighed i sygedagpenge sager og sager om jobafklaringsforløb, at det afhænger af en helhedsvurdering, om borgeren må anses for uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Sygdommens karakter, borgerens hidtidige tilknytning til arbejdsmarkedet, resultater af eventuelle afklarende foranstaltninger og borgerens egne oplysninger vil være forhold, der indgår i helhedsvurderingen af uarbejdsdygtighed.

Vurderingen af, om (X) Kommune i forbindelse med afgørelsen af 11. august 2022 har pådraget sig et erstatningsansvar, må bero på en samlet vurdering af det socialfaglige skøn, som kommunen har foretaget i forbindelse med sin afgørelse ud fra bl.a. de oplysninger, som ifølge vejledningen kan inddrages ved afgørelsen.

Det kan efter forklaringerne fra **GR** og **GB** om deres behandling af sagen lægges til grund, at afgørelsen om at standse sygedagpenge blev truffet på grundlag af en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger, herunder **GB's** indtryk på baggrund af opfølgningssamtalerne om, at Sagsøgers tilstand var i bedring, efter at der var iværksat tiltag, som havde til formål at tage hånd om sønnens situation. Retten lægger videre til grund efter vidnernes forklaringer, at (X) Kommune var bekendt med den pågældende sagstype, og at kommunen tidligere havde afgjort sager inden for sygedagpengeområdet, hvor det blev vurderet, at en forælders sygemelding skyldtes belastningen fra et barns sygdom.

Retten finder på den baggrund ikke, at det er godtgjort, at (X) Kommune ved sin konkrete og individuelle behandling af sagen har begået klare fejl, som kan begrunde, at kommunen har pådraget sig et erstatningsansvar, uanset at Ankestyrelsen ændrede kommunens afgørelse.

Da (X) Kommune som følge af det anførte ovenfor ikke har handlet ansvarspådragende, tages kommunens påstand om frifindelse til følge.

Efter sagens udfald skal Sagsøger betale sagsomkostninger til
(X) Kommune.

(X) Kommune er ikke momsregistreret. Sagsomkostningerne er efter sagens værdi og forløb, og idet der har været stillet spørgsmål til Retslægerådet, fastsat til dækning af advokatudgift med 40.000 kr. inkl. moms.

THI KENDES FOR RET:

(X) Kommune frifindes.

Sagsøger skal inden 14 dage til (X) Kommune betale sagsomkostninger med 40.000 kr.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.